

CONSULTATIE DOOR HET INSTITUUT OVER DE AANPASSING VAN HET REGLEMENTAIRE KADER TENEINDE MOBIELEDIENSTENLEVERANCIERS EN MVNO'S(1) TOE TE STAAN HUN DIENSTEN AAN TE BIJEDEN

1. Inleiding

Het Instituut heeft onlangs een voorontwerp van koninklijk besluit voorgelegd aan het kabinet van minister Moerman.

Dit ontwerp bevat twee onderdelen waaromtrent het kabinet van minister Moerman en het Instituut een raadpleging van de markt nuttig achten.

Het betreffende ontwerpbesluit behelst de wijziging van de volgende koninklijke besluiten :

- (a) het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en de exploitatie van GSM-mobilofonienetten (“gsm-besluit”);
- (b) het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS-1800-mobilofonienetten (“dcs-besluit”);
- (c) het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot vaststelling van het bestek en van de procedure tot toekenning van vergunningen voor de mobiele telecommunicatiesystemen van de derde generatie (“umts-besluit”);
- (d) het koninklijk besluit van 23 september 2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten.

De door het Instituut voorgestelde wijzigingen (2) dringen zich op om onder meer(3) de volgende redenen :

1. de aanpassing van de secundaire wetgeving teneinde MVNO's, zijnde leveranciers van publieke mobiele diensten toe te laten om hun activiteiten te ontplooiën op een manier die daadwerkelijke mededinging mogelijk maakt;
2. er werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om een oplossing te vinden voor een oud probleem inzake de piekuren : in het gsm-besluit wordt een bepaling geschrapt die niet terug te vinden is in het dcs- of umts-besluit en die stelt dat tijdens weekenden en op feestdagen er geen sprake kan zijn van piekuren.

---

(1) MVNO's (“mobile virtual network operators”) zijn mobiele-dienstenleveranciers die, zoals alle loutere dienstenleveranciers, niet beschikken over een eigen netwerk. In de praktijk wordt de term vaak (maar niet uitsluitend) gebruikt voor aanbieders van eigen mobiele spraaktelefonie, d.w.z. aanbieders die zich niet beperken tot het commercialiseren van de diensten van andere operatoren. In tegenstelling tot een reseller kan een MVNO die mobiele spraaktelefonie aanbiedt bijvoorbeeld beschikken over een eigen switch en een applicatie om gebruikers te volgen (home location register). In dit document wordt het begrip “MVNO” gebruikt voor iedere aanbieder van eigen mobiele diensten die niet over een eigen netwerk beschikt.

(2) Het spreekt vanzelf dat in voorkomend geval de wijziging van het reglementaire kader ook een wijziging van de vergunningen van de mobiele operatoren met zich zal meebrengen.

(3) In het ontwerpbesluit worden eveneens aanpassingen voorzien in functie van de beslissing d.d. 4 juli 2003 van de Raad inzake de toewijzing van radiofrequenties aan de operatoren van mobiele telefonie; deze raadpleging heeft op dit onderwerp – dat verder trouwens buiten beschouwing wordt gelaten - evenwel geen betrekking.

2. De toegang van mobiele-dienstenleveranciers (MVNO's) tot de mobiele netwerken

De meeste bepalingen in het ontwerpbesluit hebben tot doel mobiele-dienstenleveranciers (MVNO's) toe te laten op de mobiele netten die momenteel uitgebaat worden door de drie mobiele operatoren.

In dit onderdeel zal achtereenvolgens worden nagegaan :

- 2.1. de mogelijkheden die het bestaande wettelijke kader biedt voor mobiele-dienstenleveranciers (MVNO's) om op de markt te komen alsook de noodzakelijke aanpassingen;
- 2.2. de mogelijkheden van toegang voor MVNO's tot netwerken;
- 2.3. de toegang van MVNO's tot nummers en tot de CRDC ("Common Reference Database Center");
- 2.4. de bevoegdheid van de ombudsdienst voor telecommunicatie.

2.1. De mogelijkheden die het bestaande wettelijke kader biedt voor mobiele-dienstenleveranciers (MVNO's) om op de markt te komen alsook de noodzakelijke aanpassingen

2.1.1. Op vaste netwerken zijn dienstenleveranciers een courant gegeven. Zij bieden een brede waaier van diensten aan, gaande van spraaktelefonie tot alle soorten van datadiensten. Het spreekt vanzelf dat op die manier de consument een bijzonder breed aanbod van diensten kan genieten dat tevens de tarieven drukt.

Op mobiele netwerken zijn evenwel geen dienstenleveranciers actief. Dit houdt in dat de diversificatie van de publieke mobiele diensten minder groot is dan het zou kunnen zijn, en dat de gebruikers door het gebrek aan mededinging in mindere mate verlaagde tarieven kunnen genieten.

2.1.2. Met het oog op het gewijzigde Europeesrechtelijke kader publiceerde het Instituut op 15 januari 2004 een circulaire betreffende de voorwaarden inzake het aanbieden van vaste en mobiele spraaktelefoniediensten. Deze circulaire biedt de mobiele-dienstenleveranciers (MVNO's) de mogelijkheden om op de markt te komen.

2.1.3. Wat betreft de gsm-, dcs- en umts-besluiten, is de situatie evenwel complex :

"Service provider" wordt in de gsm-, dcs- en umts-besluiten gedefinieerd als een "maatschappij die met een mobilofonie-operator een contract heeft gesloten voor de verkoop van diensten die gebruik maken van het net van deze operator".

De service providers die momenteel in de gsm-, dcs- en umts-besluiten worden behandeld zijn doorverkopers die evenwel – anders dan dienstenleveranciers op vaste netten – over zeer weinig autonomie beschikken wat betreft prijszetting en klantenbeheer : de service provider wordt gecontroleerd door de mobiele operator met wie hij een contract heeft voor wat betreft de relaties met zijn klanten (zo ziet de mobiele operator er bv. op toe dat de service provider disputen met zijn eindgebruikers voorlegt aan de ombudsdienst, hetgeen niet in overeenstemming is met artikel 43bis van de wet van 21.3.1991...), voor wat betreft zijn prijszetting (zo ziet de mobiele operator er bv. op toe dat de service provider de tariefstructuur van de mobiele operator respecteert.)

2.1.4. Zowel de geciteerde definitie (meer bepaald de term "verkopen") als de beperkingen die aan een service provider werden opgelegd, wekken minstens de indruk (hoewel dit niet eenduidig uit de wetgevende bepalingen kan worden afgeleid) dat de betreffende besluiten enkel voor resellers concrete mogelijkheden bieden om op de markt te komen (4).

---

(4) Deze indruk wordt trouwens nog versterkt door het koninklijk besluit van 23.9.2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten, meer bepaald door

2.1.5. Teneinde de betreffende uitvoeringsbesluiten van toepassing te maken op MVNO's, wordt de volgende definitie van MVNO ingevoegd :

“MVNO : “mobile virtual network operator”, zijnde een onderneming die bij het Instituut behoorlijk is geregistreerd en die met een mobiele operator een contract heeft gesloten voor het aanbieden van eigen diensten, inclusief diensten met toegevoegde waarde, die gebruik maken van het netwerk van deze operator”;

2.1.6. Bovendien moeten de gsm-, dcs- en umts-besluiten aangepast worden zodat de huidige verplichtingen die aan “service providers” (d.w.z. resellers) worden opgelegd, niet toegepast kunnen worden op “echte” dienstenleveranciers (MVNO's) terwijl tegelijk een minimaal wettelijk kader moet gecreëerd worden met de verplichtingen waaraan deze MVNO's moeten voldoen.

Deze aanpassing gebeurt door de artikelen 8, 9 en 10 van het ontwerpbesluit.

2.1.7. In eerste instantie schrapt artikel 8 van het ontwerpbesluit de controleverplichting van de mobiele operatoren t.a.v. hun resellers : er kan immers worden gesteld dat controle op resellers moet worden uitgevoerd door het BIPT, en niet door een operator. Het valt immers moeilijk in te zien hoe deze laatste belangenconflicten zal kunnen vermijden bij het uitoefenen van zijn controleopdrachten.

2.1.8. Artikel 8 van het uitvoeringsbesluit voert tevens een aantal regels in de gsm-, dcs- en umts-besluiten in die een eerlijke mededinging moeten bevorderen en die de mobiele operatoren een aantal verplichtingen opleggen teneinde misbruiken te voorkomen.

2.1.9. Artikel 9 van het ontwerpbesluit legt aan MVNO's verplichtingen op die zij t.a.v. hun gebruikers moeten nakomen.

2.1.10. Artikel 10 van het ontwerpbesluit bevat de omzetting van artikel 9 van de richtlijn 2002/58/EG van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie. Deze Europeesrechtelijke bepaling is immers van toepassing op alle operatoren en dienstenleveranciers, dus ook op hen die mobiele diensten aanbieden, zijnde dus de MVNO's.

2.1.11. Door deze aanpassingen zijn de gsm-, dcs- en umts-besluiten aangepast om mobiele-dienstenleveranciers (incl. MVNO's) op de mobiele netwerken toe te laten⁽⁵⁾.

---

de in artikel 1, 2°, van dat besluit vermelde definitie van mobiele-dienstenleverancier, zijnde een “persoon waaraan de commercialisering van de diensten van een mobiele operator is toevertrouwd”.

(5) Voor de volledigheid weze nog opgemerkt dat een MVNO die spraaktelefonie aanbiedt, niet langer over een vergunning moet beschikken, maar hij moet er wel zorg voor dragen dat zijn dienstverlening aan een aantal bijzondere vereisten voldoet. Deze vereisten zijn terug te vinden in de circulaire van 15 januari 2004 van het Instituut betreffende de voorwaarden inzake het aanbieden van vaste en mobiele spraaktelefoniediensten.

2.2. De mogelijkheden van toegang voor MVNO's tot netwerken

2.2.1. De vraag dient dan te worden gesteld in welke mate mobiele operatoren toegang tot hun netwerken moeten verlenen, m.a.w. welke rechten een MVNO kan laten gelden inzake interconnectie en andere vormen van toegang.

2.2.2. Wat betreft interconnectie bepaalt artikel 109ter, § 3, van de wet van 21.3.1991 :

Elke organisatie met een sterke positie op de markt voor vaste openbare telefoonnetwerken of openbare mobiele telefoonnetwerken (...) is verplicht op niet discriminerende wijze te antwoorden op alle redelijke verzoeken om interconnectie en aansluiting, met name de toegang tot de andere punten dan de aansluitpunten die aan de meerderheid van de eindgebruikers worden aangeboden.

De bepaling stelt expliciet vast dat eenieder, en dus ook MVNO's aan de betreffende SMP-operatoren (en dat zijn in concreto minstens Belgacom, Belgacom Mobile en Mobistar) interconnectie en andere vormen van toegang kunnen vragen.

Artikel 109ter, § 2, van de wet van 21.3.1991 bepaalt trouwens dat interconnectie gevraagd kan worden door "leveranciers van een openbaar telecommunicatienet of van telecommunicatiediensten die aan het publiek worden aangeboden". Dit artikel vereist dus niet dat interconnectie enkel gevraagd kan worden door een operator in de zin van artikel 68, 23°, van de wet van 21.3.1991, zijnde een vergunninghouder. Artikel 109ter, § 2, stelt daarentegen dat interconnectie gevraagd kan worden door iedere "leverancier" van telecommunicatienetten of –diensten. Welnu, het Instituut interpreteert het begrip "leverancier" als zijnde iedere persoon die rechtsgeldig telecommunicatienetten of –diensten aanbiedt. Een leverancier van telecommunicatienetten of –diensten is dus niet noodzakelijk een vergunninghouder, maar kan bijvoorbeeld ook een persoon zijn die spraaktelefonie aanbiedt overeenkomstig de circulaire van 15 januari 2004 van het Instituut betreffende de voorwaarden inzake het aanbieden van vaste en mobiele spraaktelefoniediensten, d.w.z. dat deze persoon geldig bij het Instituut werd genotificeerd en op grond daarvan de betreffende spraaktelefoniedienst aanbiedt zonder te beschikken over een vergunning.

Ten aanzien van alle marktspelers waaraan een MVNO om interconnectie verzoekt, is het Instituut gemachtigd om op de volgende wijze tussen te komen:

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 20 april 1999 tot vaststelling van de termijnen en de algemene principes van toepassing op de commerciële onderhandelingen die worden gevoerd om interconnectieovereenkomsten te sluiten en tot vaststelling van de nadere regels voor publicatie van het referentie-interconnectieaanbod en tot vaststelling van de voorwaarden die geregeld moeten worden in de interconnectieovereenkomst, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 19 maart 2003, bepaalt:

“Het Instituut mag te allen tijde een termijn vaststellen tot afronding van de onderhandelingen.”

Artikel 109ter, §5, eerste lid, vierde zin, zoals ingevoegd door het koninklijk besluit van 19 maart 2003, bepaalt :

“Het Instituut kan altijd en op eigen initiatief tussenbeide komen om één of meerdere partijen bij een onderhandeling over een interconnectieovereenkomst te verplichten tot naleving van de minimumvoorwaarden die door de Koning worden vastgesteld, of om de aanvullende onderwerpen vast te stellen die geregeld moeten worden, alsook de specifieke voorwaarden die in een dergelijke interconnectieovereenkomst moeten worden nageleefd.”

Wat betreft het toepassingsgebied van BRIO verwijzen we naar artikel 109ter, § 4, lid 3, waarin wordt bepaald :

Het in het eerste lid van deze paragraaf bedoelde aanbod bevat voorwaarden die verschillen naarmate het zich richt tot leveranciers :

- 1° van openbare telecommunicatienetten;*
- 2° van andere telecommunicatienetwerken;*
- 3° van een spraaktelefoondienst;*
- 4° van andere telecommunicatiediensten.*

Uit deze passage blijkt

- (a) dat het de bedoeling van de wetgever was om het toepassingsgebied van het referentieaanbod zo breed mogelijk te maken;
- (b) dat het referentieaanbod overeenkomstig het geciteerde punt 4° onder het “oude regime” reeds van toepassing is op aanbieders van telecommunicatiediensten waarvoor niet per se een vergunning is vereist, en;
- (c) dat het referentieaanbod onder het huidige overgangsregime ook van toepassing moet zijn op nieuwkomers op de markt (die dus per definitie geen vergunninghouders meer zijn in de zin van de wet van 12.3.1991) omdat artikel 109ter, § 4, lid 3, bepaalt dat het referentieaanbod zich moet richten tot leveranciers van de betreffende netten en diensten, en dus niet tot operatoren; een eenvoudige toepassing van de interpretatieregel die stelt dat wetgeving richtlijnconform geïnterpreteerd moet worden, heeft derhalve in concreto tot gevolg dat het toepassingsgebied van BRIO zo geïnterpreteerd moet worden dat dit uitgebreid kan worden tot nieuwkomers op de markt die niet meer over een vergunning hoeven te beschikken.

2.2.3. Wat betreft ontbundeling stelt verordening 2887/2000 dat een begunstigde een persoon is die "naar behoren toestemming heeft verkregen of gerechtigd is om krachtens de nationale wetgeving communicatiediensten aan te bieden".

Noch artikel 108bis van de wet, noch de bepalingen over ontbundeling in het koninklijk besluit van 22.6.1998 betreffende de voorwaarden inzake aanleg en exploitatie van openbare telecommunicatienetwerken stellen dat een begunstigde een operator in de zin van artikel 68, 23°, van de wet moet zijn.

2.2.4. Wat betreft toegang tot binair debiet kan enkel worden vastgesteld dat de betreffende bepalingen in het genoemde koninklijk besluit van 22.6.1998 niet expliciet vereisen dat een begunstigde een operator in de zin van artikel 68, 23°, van de wet moet zijn.

2.2.5. Voorgaande houdt in dat het Instituut kan stellen dat een MVNO die een kennisgeving heeft gedaan, onderhandelingen kan aanknopen met andere operatoren om interconnectie of andere vormen van toegang te verkrijgen. Deze mogelijkheid wordt de MVNO geboden op grond van de huidige internrechtelijke wettelijke bepalingen.

De rechten en plichten die hierboven (punten 2.2.1. tot 2.2.4.) werden besproken zijn in die zin niet nieuw. Het toepassingsgebied van de bestaande reglementaire bepalingen wordt gewijzigd noch uitgebreid.

Wat betreft de toepassing van de Europese regelgeving mag niet uit het oog worden verloren dat artikel 7.1 van de toegangsrichtlijn stelt dat de lidstaten “alle verplichtingen (handhaven) inzake toegang en interconnectie die voor de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn ten aanzien van openbare communicatienetwerken en/of – diensten aanbiedende ondernemingen golden (...); deze verplichtingen worden gehandhaafd totdat zij zijn geëvalueerd en daarover een besluit is genomen (...)” hetgeen inhoudt dat de bestaande verplichtingen inzake toegang, met inbegrip van interconnectie alleszins behouden blijven tot na de in artikel 7.3 van de toegangsrichtlijn vermelde marktanalyse.

2.3. Toegang tot nummers en tot de CRDC

2.3.1. Artikel 4 van het koninklijk besluit van 10.12.1997 betreffende het beheer van het nummeringsplan bepaalt dat het Instituut capaciteit uit de nummeringsruimte kan toewijzen aan “operatoren en dienstenleveranciers die conform de wettelijke bepalingen (...) gemachtigd zijn om diensten aan te bieden”. Het toewijzen van nummeringscapaciteit is derhalve niet beperkt tot operatoren in de zin van vergunninghouders. Het tweede lid van artikel 4 voegt daaraan trouwens de mogelijkheid toe dat nummeringscapaciteit voor specifieke diensten ook toegekend kan worden aan natuurlijke en rechtspersonen.

Volgens het Hof van Justitie, hierin gevolgd door het Hof van Cassatie, moet de nationale rechter alsook iedere overheidsinstantie gebruikmaken van de internrechtelijke interpretatiemethodes om het bestaande nationale recht zoveel mogelijk te interpreteren conform de van kracht zijnde richtlijnen. Welnu, gelet op het ruime toepassingsgebied van artikel 4, volstaat het om deze bepaling toe te passen op de huidige context en “dienstenleverancier” richtlijnconform te interpreteren als onderneming die een geldige kennisgeving in de zin van de circulaires heeft gedaan teneinde MVNO's toe te staan om nummers te verkrijgen.

2.3.2. Wat betreft nummeroverdraagbaarheid is de situatie complexer. Artikel 105bis van de wet van 21.3.1991 bepaalt :

(...)De operatoren van aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten en de natuurlijke personen of rechtspersonen waaraan ze in voorkomend geval de commercialisering van hun diensten hebben toevertrouwd stellen de faciliteit nummeroverdraagbaarheid ter beschikking van de eindgebruikers. Door die faciliteit kunnen de eindgebruikers van mobiele telecommunicatiediensten hun nummer behouden ongeacht de operator of de persoon die zij hebben gekozen voor de levering van deze diensten.

Deze bepaling stelt nummeroverdraagbaarheid verplicht t.a.v. “operatoren van aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten”, dat zijn op dit ogenblik in concreto de drie mobiele operatoren, en t.a.v. diegenen die de diensten van deze mobiele operatoren commercialiseren, d.w.z. hun resellers.

Deze bepaling verhindert echter niet dat een MVNO geen recipiëntoperator zou kunnen zijn. De vraag dient evenwel gesteld of een donoroperator verplicht is om nummers over te dragen aan een MVNO. De tweede zin van de betreffende alinea lijkt een dergelijke verplichting inderdaad te kunnen ondersteunen :

Door die faciliteit kunnen de eindgebruikers van mobiele telecommunicatiediensten hun nummer behouden ongeacht de operator of de persoon die zij hebben gekozen voor de levering van deze diensten.

Essentieel in deze is de interpretatie van “persoon” : wanneer dit geïnterpreteerd wordt als eenieder die de betreffende dienst aanbiedt, is de conclusie dat MVNO's aanspraak kunnen maken op de overdracht van mobiele nummers door alle mobiele operatoren en hun resellers(6).

2.3.3. De vraag dient eveneens gesteld of een MVNO ook verplicht kan worden om nummers over te dragen van zijn abonnees die wensen over te stappen naar een andere operator of dienstenleverancier. De wet legt de MVNO een dergelijke verplichting niet op. Het koninklijk besluit van 23.9.2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten verplicht MVNO's evenmin om nummers over te dragen.

Op dit ogenblik is dit besluit niet van toepassing op MVNO's. Een wijziging ervan is derhalve noodzakelijk.

---

(6) Gelet op de in vorige voetnoot besproken interpretatieregels, is deze interpretatie minstens verdedigbaar. Artikel 10 van de kaderrichtlijn alsook artikel 30 van de universeledienstrichtlijn voorzien immers in mobiele nummeroverdraagbaarheid t.a.v. MVNO's.

2.3.4. Het koninklijk besluit van 23.9.2003 is van toepassing op mobiele operatoren en “mobiele-dienstenleveranciers” die overeenkomstig de definitie van artikel 1, 2°, van het besluit, loutere resellers zijn. Een MVNO heeft derhalve geen van de rechten en plichten inzake nummeroverdraagbaarheid die in dit besluit worden vermeld. Eventueel kan hij wel op indirecte manier lid worden van de CRDC (via “hosting”) maar belangrijke bepalingen zoals artikel 6 (inzake het sluiten van nummeroverdraagbaarheidsakkoorden), artikel 7 (de onderhandelingen over nummeroverdraagbaarheidsakkoorden) artikel 11 (de aanvraag van en procedure voor nummeroverdraagbaarheid) etc. zijn niet van toepassing op een MVNO.

2.3.5. Een wijziging van het koninklijk besluit van 23.9.2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten is derhalve noodzakelijk.

2.3.6. Vooreerst moet de mogelijkheid gecreëerd worden voor MVNO’s om ten volle onderworpen te zijn aan de bepalingen van dit koninklijk besluit. Daartoe wordt een definitie van MVNO aan artikel 1 van het besluit toegevoegd.

2.3.7. Nadien worden de rechten en plichten die van toepassing zijn op operatoren – hetgeen dus verder gaat dan de rechten en plichten van toepassing op resellers – van toepassing op MVNO’s doordat in de verschillende bepalingen van het koninklijk besluit de rechten en plichten die van toepassing zijn op operatoren ook van toepassing worden verklaard op MVNO’s.

2.3.8. Ten slotte wordt een specifieke regeling uitgewerkt die de toegang van MVNO’s tot de CRDC regelt, meer bepaald wat betreft de bijdrage in de kosten : de huidige regeling (artikel 21, § 3, 2de lid, van het koninklijk besluit) bepaalt dat de mobiele operatoren elk 1/3 van de kosten dragen. Het spreekt vanzelf dat deze regeling niet gehandhaafd kan blijven wanneer MVNO’s op dezelfde wijze als operatoren een beroep kunnen doen op de CRDC.

Voor de vaste operatoren is er een systeem uitgewerkt waarbij de reële kosten van het opzetten en gebruiken van de CRDC worden berekend : dit systeem is evenwel extreem complex en wordt om die reden niet overgenomen. Er wordt daarentegen geopteerd voor de volgende bepaling :

Artikel 21, § 3, 2de lid, wordt vervangen als volgt : “Elke mobiele operator en MVNO betaalt een deel in de jaarlijkse kosten van de centrale referentiedatabank evenredig met de som van de helft van het aantal nummers die hij als donoroperator heeft overgedragen en van het aantal nummers naar hem overgedragen als recipiënt operator”;

De verantwoording hiervoor is de volgende :

1. de voorgestelde regeling is duidelijk;
2. de voorgestelde regeling is billijk want zij reflecteert beter de werkelijke situatie op de markt in die zin dat voor het gebruik van de CRDC betaald wordt in functie van het effectief gebruik dat ervan wordt gemaakt en niet volgens een forfaitaire verdeelsleutel;
3. de donoroperator betaalt minder want hij doet slechts beroep op de CRDC op vraag van de recipiëntoperator; bovendien verliest hij een klant;
4. de recipiëntoperator betaalt meer want de overdracht gebeurt op zijn vraag;
5. door de vraag van de recipiëntoperator ontstaan er specifieke kosten inzake het opslaan van het geporteerde nummer en het verspreiden van de routeringsinformatie.

2.3.9. Door deze wijzigingen behouden loutere resellers hun rechten op nummers.

2.4. De bevoegdheid van de ombudsdienst voor telecommunicatie inzake MVNO's en mobiele-dienstenleveranciers

2.4.1. Artikel 43bis van de wet bepaalt :

§1. Er wordt bij het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie, een ombudsdienst voor telecommunicatie opgericht die bevoegd is voor de relaties tussen de eindgebruikers en de volgende ondernemingen :

1° alle leveranciers van telecommunicatiediensten die hun activiteiten uitoefenen met individuele vergunning van het Instituut, krachtens de artikels 87 en 89, §§ 1 en 2 van deze wet;

2° alle leveranciers van aan het publiek aangeboden telecommunicatiediensten die krachtens de artikels 88 en 90 van deze wet verplicht zijn een aangifte in te dienen voor de door de Koning aan te wijzen diensten;

3° alle andere leveranciers van telecommunicatiediensten die zich vrijwillig aan de bevoegdheid van de ombudsdienst onderwerpen;

Uit dit artikel volgt dat MVNO's, tenzij zij zich vrijwillig aan de bevoegdheid van de ombudsdienst onderwerpen, niet onder de bevoegdheid ervan vallen.

2.4.2. Artikel 179 van het voorontwerp van wet betreffende de elektronische communicatie beperkt de bevoegdheid van de Ombudsdienst niet tot operatoren in de zin van de nieuwe wet maar breidt deze bevoegdheid uit tot :

4° elke persoon die elektronische communicatiesystemen exploiteert;

en tot

6° elke persoon die andere activiteiten met betrekking tot elektronische communicatie aanbiedt.

Het probleem zal zich dus oplossen bij de inwerkingtreding van het nieuwe kader.

3. Aanpassing van het begrip “piekuur” in het gsm-besluit

Art. 1, 20°, van het gsm-besluit bepaalt :

20° Piekuur : klokuur waarin het volume van het verkeer dat via het netwerk door de operator moet worden getransporteerd het grootst is, met uitsluiting van zaterdagen zondagen en feestdagen.”

De onderliggende passage vinden we niet terug in de dcs- en umts-besluiten.

Om die reden lijkt het ons aangewezen om ook het gsm-besluit in die zin aan te passen zodat “piekuur” op dezelfde manier wordt gedefinieerd in de drie betreffende uitvoeringsbesluiten.

4. Het ontwerp van uitvoeringsbesluit – tekst van de voor deze consultatie relevante gedeeltes

<p>[DATUM] – Koninklijk besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en de exploitatie van GSM-mobilofonienetten, het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS-1800-mobilofonienetten, het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot vaststelling van het bestek en van de procedure tot toekenning van vergunningen voor de mobiele telecommunicatiesystemen van de derde generatie en het koninklijk besluit van 23 september 2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten</p>	<p>[DATE] – Arrêté royal modifiant l'arrêté royal du 7 mars 1995 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie GSM, l'arrêté royal du 24 octobre 1997 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie DCS-1800, l'arrêté royal du 18 janvier 2001 fixant le cahier des charges et la procédure relative à l'octroi d'autorisations pour les systèmes de télécommunications mobiles de troisième génération et l'arrêté royal du 23 septembre 2002 relatif à la portabilité des numéros des utilisateurs finals des services de télécommunications mobiles offerts au public</p>
<p>ALBERT II, Koning der Belgen,</p> <p>Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet,</p>	<p>ALBERT II, Roi des Belges,</p> <p>A tous, présents et à venir, Salut,</p>
<p>Gelet op de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, inzonderheid op artikel 87, § 2, vervangen bij de wet van 19 december 1997 en gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 4 maart 1999 en 21 december 1999, en op artikel 89, § 1, vervangen bij de wet van 19 december 1997 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 21 december 1999, alsook op artikel 105bis, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 28 oktober 1996, bekrachtigd en gewijzigd bij de wet van 19 december 1997, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 6 november 1996, bekrachtigd door de wet van 2 juli 2000 en gewijzigd door de wet van 19 juli 2001;</p>	<p>Vu la loi du 21 mars 1991 portant réforme de certaines entreprises publiques économiques, en particulier l'article 87, § 2, remplacé par la loi du 19 décembre 1997 et modifié par les arrêtés royaux des 4 mars 1999 et 21 décembre 1999, et l'article 89, § 1er, remplacé par la loi du 19 décembre 1997 et modifié par l'arrêté royal du 21 décembre 1999, ainsi que l'article 105bis, inséré par l'arrêté royal du 28 octobre 1996, confirmé et modifié par la loi du 19 décembre 1997, modifié par l'arrêté royal du 6 novembre 1996, confirmé par la loi du 2 juillet 2000 et modifié par la loi du 19 juillet 2001;</p>
<p>Gelet op het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en exploiteren van GSM-mobilofonnetten inzonderheid op de artikelen 1, 7 en 13, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 en op artikel 16, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 oktober 2002;</p>	<p>Vu l'arrêté royal du 7 mars 1995 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie GSM à savoir les articles 1er, 7 et 13, modifié par l'arrêté royal du 24 octobre 1997 et l'article 16, modifié par l'arrêté royal du 10 octobre 2002;</p>
<p>Gelet op het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS-1800-mobilofonienetten, gewijzigd bij het koninklijk besluit van</p>	<p>Vu l'arrêté royal du 24 octobre 1997 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie DCS-1800, modifié par l'arrêté royal du 27 octobre 2000, la loi du 2</p>

27 oktober 2000, de wet van 2 januari 2001 en het koninklijk besluit van 10 oktober 2002, inzonderheid op de artikelen 1 en 14 en op artikel 19, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 10 oktober 2002;	janvier 2001 et l'arrêté royal du 10 octobre 2002, à savoir les article 1 ^{er} et 14 et l'article 19 modifié par l'arrêté royal du 10 octobre 2002;
Gelet op het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot vaststelling van het bestek en van de procedure tot toekenning van vergunningen voor de mobiele telecommunicatiesystemen van de derde generatie, inzonderheid op artikel 1 en artikel 17;	Vu l'arrêté royal du 18 janvier 2001 fixant le cahier des charges et la procédure relative à l'octroi d'autorisations pour les systèmes de télécommunications mobiles de la troisième génération, en particulier l'article 1 ^{er} et l'article 17,
Gelet op het koninklijk besluit van 23 september 2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten;	Vu l'arrêté royal du 23 septembre 2002 relatif à la portabilité des numéros des utilisateurs finals des services de télécommunications mobiles offerts au public ;
Gelet op het advies van [DATUM] van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie;	Vu l'avis de [DATE] de l'Institut belge des services postaux et des télécommunications,
Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op [DATUM];	Vu l'avis de l'Inspecteur des finances, donné le [DATE],
Gelet op de akkoordbevinding van de Minister van Begroting, gegeven op [DATUM];	Vu l'accord du Ministre du Budget, donné le [DATE],
Gelet op het besluit van [DATUM] van de Ministerraad over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van één maand;	Vu la décision du [DATE] du Conseil des Ministres concernant la demande au Conseil d'Etat d'émettre un avis dans un délai d'un mois,
Gelet op het advies van de Raad van State gegeven op [DATUM], met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1 ^o , van de gecoördineerde wetten op de Raad van State,	Vu l'avis du Conseil d'Etat donné le [DATE], en application de l'article 84, premier alinéa, 1 ^o , des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat,
Op de voordracht van Onze Minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,	Sur la proposition de Notre Ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique et de l'avis de Nos Ministres qui ont délibéré en Conseil,
Hebben Wij besloten en besluiten Wij :	Nous avons arrêté et arrêtons:

<p>Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder :</p> <p>1° Gsm-besluit : het koninklijk besluit van 7 maart 1995 betreffende het opzetten en de exploitatie van GSM-mobilofonienetten, zoals gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 24 oktober 1997, 10 december 1997, 27 oktober 2000, de wet van 2 januari 2001 en het koninklijk besluit van 10 oktober 2002;</p> <p>2° Dcs-besluit : het koninklijk besluit van 24 oktober 1997 betreffende het opzetten en de exploitatie van DCS-1800-mobilofonienetten zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 oktober 2000, de wet van 2 januari 2001 en het koninklijk besluit van 10 oktober 2002;</p> <p>3° Umts-besluit : het koninklijk besluit van 18 januari 2001 tot vaststelling van het bestek en van de procedure tot toekenning van vergunningen voor de mobiele telecommunicatiesystemen van de derde generatie zoals gewijzigd bij het ministerieel besluit van 13 maart 2002 en het koninklijk besluit van 10 oktober 2002;</p>	<p>Article 1er. Pour l'application du présent arrêté, l'on entend par:</p> <p>1° Arrêté GSM : l'arrêté royal du 7 mars 1995 du 7 mars 1995 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie GSM, tel que modifié par les arrêtés royaux des 24 octobre 1997, 10 décembre 1997, 27 octobre 2000, la loi du 2 janvier 2001 et l'arrêté royal du 10 octobre 2002;</p> <p>2° Arrêté DCS: l'arrêté royal du 24 octobre 1997 relatif à l'établissement et à l'exploitation de réseaux de mobilophonie DCS-1800, tel que modifié par l'arrêté royal du 27 octobre 2000, la loi du 2 janvier 2001 et l'arrêté royal du 10 octobre 2002;</p> <p>3° Arrêté UMTS: l'arrêté royal du 18 janvier 2001 fixant le cahier des charges et la procédure relative à l'octroi d'autorisations pour les systèmes de télécommunications mobiles de la troisième génération modifié par l'arrêté ministériel du 13 mars 2002 et l'arrêté royal du 10 octobre 2002;</p>
<p>4° locatiegegevens : gegeven dat wordt verwerkt in een openbaar mobiel netwerk waarmee de geografische positie van de eindapparatuur van een eindgebruiker van een publieke mobiele dienst wordt weergegeven.</p>	<p>4° donnée de localisation : toute donnée traitée dans un réseau public mobile indiquant la position géographique de l'équipement terminal d'un utilisateur final d'un service public mobile.</p>
<p>Art. 2. In artikel 1, 20°, van het gsm-besluit worden de woorden « met uitsluiting van de zaterdagen, zondagen en feestdagen » geschrapt.</p>	<p>Art. 2. A l'article 1er, 20°, de l'arrêté GSM, les mots « à l'exclusion des samedis, dimanches et jours fériés » sont supprimés.</p>
<p>Art. 3. Artikel 1 van het gsm-besluit wordt aangevuld met het volgende lid :</p> <p>“32° MVNO : “mobile virtual network operator, zijnde een onderneming die bij het Instituut behoorlijk is geregistreerd en die met een mobiele operator een contract heeft gesloten voor het aanbieden van eigen diensten, inclusief diensten met toegevoegde waarde, die gebruikmaken van het netwerk van deze operator”;</p>	<p>Art.3. L'article 1er de l'arrêté GSM est complété par l'alinéa suivant:</p> <p>“32° MVNO : “mobile virtual network operator, à savoir une entreprise qui est dûment enregistrée auprès de l'Institut et qui a conclu un contrat avec un opérateur mobile pour offrir des services propres, y compris des services à valeur ajoutée, utilisant le réseau de cet opérateur”;</p>
<p>Art. 4. Artikel 1 van het dcs-besluit wordt aangevuld met het volgende lid :</p> <p>“34° MVNO : “mobile virtual network operator, zijnde een onderneming die bij het Instituut behoorlijk is geregistreerd</p>	<p>Art. 4. L'article 1er de l'arrêté DCS est complété par l'alinéa suivant:</p> <p>“34° MVNO : “mobile virtual network operator, à savoir une entreprise qui est dûment enregistrée auprès de</p>

<p>en die met een mobiele operator een contract heeft gesloten voor het aanbieden van eigen diensten, inclusief diensten met toegevoegde waarde, die gebruikmaken van het netwerk van deze operator”;</p>	<p>l’Institut et qui a conclu un contrat avec un opérateur mobile pour offrir des services propres, y compris des services à valeur ajoutée, utilisant le réseau de cet opérateur”;</p>
<p>Art. 5. Artikel 1, § 1, van het umts-besluit wordt aangevuld met het volgende lid : “35° MVNO : “mobile virtual network operator, zijnde een onderneming die bij het Instituut behoorlijk is geregistreerd en die met een mobiele operator een contract heeft gesloten voor het aanbieden van eigen diensten, inclusief diensten met toegevoegde waarde, die gebruikmaken van het netwerk van deze operator”;</p>	<p>Art. 5. L’article 1er, § 1, de l’arrêté UMTS est complété par l’alinéa suivant: “35° MVNO : “mobile virtual network operator, à savoir une entreprise qui est dûment enregistrée auprès de l’Institut et qui a conclu un contrat avec un opérateur mobile pour offrir des services propres, y compris des services à valeur ajoutée, utilisant le réseau de cet opérateur”;</p>
<p>(...)</p>	<p>(...)</p>
<p>Art. 8. Artikel 13, § 1, van het gsm-besluit, artikel 14, § 1, van het dcs-besluit en artikel 17, § 1, van het umts-besluit, worden vervangen als volgt :</p> <p>" De MVNO's die contracten afsluiten met de mobilofonieoperatoren delen deze mee aan het Instituut, alsook alle andere inlichtingen die het Instituut nodig acht.</p> <p>Deze contracten bepalen in ieder geval dat :</p> <p>1° de mobiele telefonieoperator alle nodige maatregelen treft om storingen in zijn netwerk binnen een tijdsduur van niet meer dan zes uur op te heffen;</p> <p>2° de mobiele telefonieoperator voorzienbare storingen onmiddellijk en voorafgandelijk meldt aan de MVNO;</p> <p>3° de MVNO die mobiele spraaktelefonie aanbiedt de nodige inlichtingen bezorgt aan de mobiele telefonieoperator opdat de klanten van de MVNO beroep kunnen doen op de systemen die de mobilofonieoperator toepast om diefstal van eindapparatuur en frauduleus of onwettig gebruik van zijn netwerk te bestrijden.</p> <p>Onverminderd de mogelijkheid een beroep te doen op andere instanties, worden de geschillen tussen MVNO's en mobilofonieoperatoren ter verzoening voorgelegd aan het Instituut overeenkomstig artikel 14, § 1, 4°, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector.”</p>	<p>Art. 8. L’article 13, § 1er de l’arrêté GSM, l’article 14, § 1er, de l’arrêté DCS et l’article 17, § 1er, de l’arrêté UMTS, sont remplacés comme suit:</p> <p>" Les MVNO qui concluent des contrats avec les opérateurs de téléphonie mobile en informent l’Institut, tout en transmettant également tous les renseignements que l’Institut estime nécessaires.</p> <p>Ces contrats stipulent en tous les cas que :</p> <p>1° l’opérateur de téléphonie mobile prend toutes les mesures nécessaires pour lever les dérangements survenus dans son réseau dans un laps de temps ne dépassant pas les six heures ;</p> <p>2° l’opérateur de téléphonie mobile signale immédiatement et préalablement tout dérangement prévisible au MVNO;</p> <p>3° le MVNO offrant la téléphonie vocale mobile fournit les renseignements nécessaires à l’opérateur de téléphonie mobile afin que les clients du MVNO fassent appel aux systèmes appliqués par l’opérateur de téléphonie mobile afin de lutter contre le vol de l’équipement terminal et l’utilisation frauduleuse ou illégale de son réseau.</p> <p>Sous réserve de pouvoir faire appel à d’autres instances, les conflits entre les MVNO et les opérateurs de téléphonie mobile sont soumis pour conciliation à l’Institut conformément à l’article 14, § 1, 4°, de la loi du 17 janvier 2003 relative au statut du régulateur des secteurs des postes et des télécommunications belges.”</p>

<p>Art. 9. In artikel 13 van het gsm-besluit, artikel 14 van het dcs-besluit en artikel 17 van het umts-besluit, wordt een § 1bis ingevoegd luidende als volgt :</p> <p>“§ 1bis. De MVNO maakt de volgende informatie publiek en deelt ze aan iedere klant mee :</p> <p>1° de wijze waarop zijn klanten inlichtingen of technische bijstand kunnen verkrijgen of een klacht kunnen indienen;</p> <p>2° de tarieven;</p> <p>3° de toegangs- en gebruiksvoorwaarden;</p> <p>4° de wijze van facturering.</p> <p>De MVNO's leggen hun personeelsleden de verplichting tot vertrouwelijkheid op inzake de behandeling van informatie over hun klanten.”</p>	<p>Art. 9. A l'article 13 de l'arrêté GSM, l'article 14 de l'arrêté DCS et l'article 17 de l'arrêté UMTS, un § 1bis, rédigé comme suit, est inséré:</p> <p>“§ 1bis. Le MVNO rend l'information suivante publique et la communique à chaque client:</p> <p>1° la manière dont ses clients peuvent obtenir des renseignements ou une assistance technique ou peuvent introduire une plainte;</p> <p>2° les tarifs;</p> <p>3° les conditions d'accès et d'utilisation;</p> <p>4° le mode de facturation.</p> <p>Les MVNO imposent à leurs membres du personnel une obligation de confidentialité en matière de traitement des informations relatives à leurs clients.”</p>
<p>Art. 10. De volgende paragraaf wordt ingevoegd als § 6 in artikel 13 van het gsm-besluit, als § 5 in artikel 14 van het dcs-besluit en als § 3 in artikel 17 van het umts-besluit :</p> <p>« Mobieletelefonieoperatoren en MVNO's verwerken andere locatiegegevens dan verkeersgegevens die betrekking hebben op gebruikers en dienstabonnees onder de volgende voorwaarden :</p> <p>1° de gegevens zijn anoniem gemaakt of de gebruikers of dienstabonnees hebben hun toestemming gegeven voor verwerking;</p> <p>2° de verwerking gebeurt voorzover en voor zolang dit nodig is voor het verstrekken van de betreffende dienst;</p> <p>3° indien de verwerking niet anoniem gebeurt worden de gebruikers voorafgaand aan hun toestemming op de hoogte gesteld van de voorgenomen verwerking en er wordt hen de volgende informatie verstrekt :</p> <ol style="list-style-type: none"> a) het soort locatiegegevens dat verwerkt zal worden; b) het doel en de duur van de verwerking; c) het feit dat de gegevens al dan niet aan een derde zullen worden bezorgd; d) de mogelijkheid voor gebruikers en abonnees om te allen tijde hun toestemming tot verwerking van andere locatiegegevens dan verkeersgegevens in te trekken; e) de mogelijkheid voor gebruikers en abonnees om tijdelijk, op een eenvoudige en kosteloze manier zijn toestemming voor de verwerking van andere locatiegegevens dan verkeersgegevens te weigeren; <p>4° de verwerking van locatiegegevens andere dan verkeersgegevens gebeurt onder gezag van de betreffende</p>	<p>Art. 10. Le paragraphe suivant est inséré comme § 6 à l'article 13 de l'arrêté GSM, comme § 5 à l'article 14 de l'arrêté DCS et comme § 3 à l'article 17 de l'arrêté UMTS:</p> <p>« Les opérateurs de téléphonie mobile et les MVNO traitent d'autres données de localisation que les données relatives au trafic qui ont trait aux utilisateurs et aux abonnés au service dans les conditions suivantes:</p> <p>1° les données sont créées de manière anonyme ou les utilisateurs ou les abonnés au service ont donné leur autorisation pour le traitement;</p> <p>2° le traitement est effectué à condition et aussi longtemps que cela est nécessaire pour fournir le service concerné;</p> <p>3° si le traitement n'est pas effectué anonymement, les utilisateurs sont informés avant de donner leur autorisation du traitement réalisé et les informations suivantes leur sont communiquées:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) le type de données de localisation qui seront traitées; b) l'objectif et la durée du traitement; c) le fait que les données seront transmises ou non à un tiers; d) la possibilité pour les utilisateurs et les abonnés de retirer en tout temps leur autorisation de traitement d'autres données de localisation que les données relatives au trafic; e) la possibilité pour les utilisateurs et les abonnés de refuser temporairement, simplement et sans frais, de donner leur autorisation pour le traitement d'autres données de localisation que les données relatives au trafic; <p>4° le traitement d'autres données de localisation que les données relatives au trafic se fait sous l'autorité de</p>

<p>mobieletelefonieoperator of MVNO en blijft beperkt tot dat wat noodzakelijk is om een dienst voor locatiegegevens te kunnen leveren.</p>	<p>l'opérateur de téléphonie mobile ou de le MVNO concernée et se limite aux éléments nécessaires pour pouvoir fournir un service de données de localisation.</p>
<p>Art. 11. In het koninklijk besluit van 23 september 2002 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van eindgebruikers van de aan het publiek aangeboden mobiele telecommunicatiediensten worden de volgende wijzigingen aangebracht :</p> <p>1° in artikel 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht :</p> <p>a) er wordt een definitie 1°bis toegevoegd luidende : “1°bis MVNO : “mobile virtual network operator, zijnde een onderneming die bij het Instituut behoorlijk is geregistreerd en die met een mobiele operator een contract heeft gesloten voor het aanbieden van eigen diensten, inclusief diensten met toegevoegde waarde, die gebruikmaken van het netwerk van deze operator”;</p> <p>b) in de definities 6° en 7° wordt het woord “MVNO” ingevoegd tussen de woorden “mobiele operator” en “of mobiele-dienstenleverancier”;</p>	<p>Art. 11. Les modifications suivantes sont apportées à l'arrêté royal du 23 septembre 2002 relatif à la portabilité des numéros des utilisateurs finals des services de télécommunications mobiles offerts au public:</p> <p>1° les modifications suivantes sont apportées à l'article 1er :</p> <p>a) une définition 1°bis, rédigée comme suit, est ajoutée: “1°bis MVNO : “mobile virtual network operator, à savoir une entreprise qui est dûment enregistrée auprès de l'Institut et qui a conclu un contrat avec un opérateur mobile pour offrir des services propres, y compris des services à valeur ajoutée, utilisant le réseau de cet opérateur”;</p> <p>b) le terme “MVNO” est inséré dans les définitions 6° et 7° entre les termes “opérateur mobile” et “ou le prestataire de services mobiles”;</p>
<p>2° In artikel 5, § 2, 2°, worden de woorden “en MVNO” ingevoegd tussen de woorden “iedere operator” en “aan wie”;</p>	<p>2° A l'article 5, § 2, 2°, les termes “et MVNO” sont insérés entre les termes “chaque opérateur” et “auquel”;</p>
<p>3° In artikel 6 worden de woorden “de MVNO's” ingevoegd tussen de woorden “de mobiele operatoren” en “en de mobiele-dienstenleveranciers”;</p>	<p>3° A l'article 6, les termes “les MVNO” sont insérés entre les termes “les opérateurs mobiles” et “et les prestataires de services mobiles”;</p>
<p>4° In artikel 7 worden de volgende wijzigingen aangebracht :</p> <p>a) na de woorden “Elke mobiele operator aan wie mobiele nummers werden toegewezen” worden de woorden “alsook elke MVNO aan wie mobiele nummers werden toegewezen” ingevoegd;</p> <p>b) de woorden “of MVNO” worden telkens ingevoegd tussen de woorden “vanwege een mobiele operator” en de woorden “de beschikking”;</p> <p>c) na de woorden “met elke andere mobiele operator aan wie mobiele nummers werden toegewezen” worden de woorden “en met elke MVNO aan wie mobiele nummers werden toegewezen” toegevoegd.</p> <p>5° In artikel 8 worden de woorden “de MVNO's” ingevoegd tussen de woorden “De mobiele operatoren” en “en de mobiele-dienstenleveranciers”;</p>	<p>4° Les modifications suivantes sont apportées à l'article 7 :</p> <p>a) les termes “ainsi que chaque MVNO auquel des numéros mobiles ont été attribués” sont insérés après les termes “Chaque opérateur mobile auquel des numéros mobiles ont été attribués”;</p> <p>b) les termes “ou MVNO” sont chaque fois insérés entre les termes “d'un opérateur mobile” et les termes “des numéros mobiles”;</p> <p>c) les termes “et avec chaque MVNO auquel des numéros mobiles ont été attribués” sont ajoutés après les termes “avec tous les autres opérateurs mobiles auxquels des numéros mobiles ont été attribués”;</p> <p>5° A l'article 8, les termes “les MVNO” sont insérés entre les termes “Les opérateurs mobiles” et “et les prestataires de services mobiles”;</p>

6° In artikel 9, § 1, alsook in artikel 11, § 6, worden de woorden « operator of dienstenleverancier » vervangen door de woorden « mobiele operator, MVNO of mobiele-dienstenleverancier »;	6° A l'article 9, § 1er, ainsi qu'à l'article 11, § 6, les termes « opérateur ou prestataire de services » sont remplacés par les termes « opérateur mobile, MVNO ou prestataire de services mobiles » ;
7° In artikel 10 worden de woorden « elke MVNO » ingevoegd tussen de woorden « elke mobiele operator » en « en elke mobiele-dienstenleverancier »;	7° A l'article 10, les termes « chaque MVNO » sont insérés entre les termes « chaque opérateur mobile » et « et chaque prestataire de services mobiles » ;
8° in artikel 13 worden de woorden « en MVNO's » ingevoegd na de woorden « alle andere operatoren »;	8° A l'article 13, les termes « et les MVNO » sont insérés après les termes « tous les autres opérateurs » ;
9° In de artikelen 16, § 4, 17 tot 20 en 21, § 3, worden telkens de woorden “of MVNO” toegevoegd na het woord “operator”;	9° Aux articles 16, § 4, 17 à 20 et 21, § 3, les termes “ou le MVNO” sont chaque fois ajoutés après le terme “opérateur”;
10° Artikel 21, § 3, 2 ^{de} lid, wordt vervangen als volgt : “Elke mobiele operator en MVNO betaalt een deel in de jaarlijkse kosten van de centrale referentiedatabank evenredig met de som van de helft van het aantal nummers die hij als donoroperator heeft overgedragen en van het aantal nummers naar hem overgedragen als recipiënt operator”;	10° L'article 21, § 3, 2 ^{ème} alinéa, est remplacé comme suit: “Chaque opérateur mobile et MVNO paie une part des coûts annuels de la banque de données de référence centrale proportionnelle à la somme de la moitié du nombre de numéros qu'il a transférés en tant qu'opérateur donneur et du nombre de numéros qui lui ont été transférés en tant qu'opérateur receveur”;
10° In artikel 21, § 4, 2 ^{de} lid, worden de woorden “of het netwerk dat gebruikt wordt door de MVNO die de eindgebruiker voor de oproep factureert” ingevoegd na het woord « factureert ».	10° A l'article 21, § 4, 2 ^{ème} alinéa, les termes “ou le réseau qui est utilisé par le MVNO qui facture l'appel à l'utilisateur final” sont insérés après le terme « facture ».
Art. 12. Onze Minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid is belast met de uitvoering van dit besluit.	Art. 12. Notre Ministre de l'Economie, de l'Energie, du Commerce extérieur et de la Politique scientifique est chargé de l'exécution du présent arrêté.
Gegeven te [...], [DATUM].	Donné à [...], [DATE].

5. Consultatie

Geïnteresseerden worden verzocht hun visie en opmerkingen over dit ontwerp van uitvoeringsbesluit uiterlijk op vrijdag 12 maart 2004 schriftelijk te doen toekomen

hetzij :

1. per gewone brief, gericht aan:
Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie
E. Van Heesvelde
Voorzitter van de Raad
Sterrenkundelaan 14 bus 21
1210 BRUSSEL

hetzij :

2. per e-mail, gericht aan :
ingrid.hallaert@bipt.be